

Sak 3 Fylkesstyrets beretning 2017

1. Innledning

2016 var et godt år for Oslo SV. Partiet hadde sitt første fulle år ved makta i Oslo på 20 år, og har oppnådd tydelige resultater: Tillitsreformen er under utrulling i Oslos helse- og omsorgstjenester, en reforhandla Oslopakke 3 vil bidra til et stort kollektivløft for byen og fire bydeler på Oslos østkant har fått gratis kjernetid på aktivitetsskolen. Oslopartiet har bidratt avgjørende til at kommunen har tatt over etter Norlandia på Madsrudhjemmet og til et forlik med Rødt som hindrer at det vil bli flere kommersielle barnehager i Oslo denne bystyreperioden.

På tross av et valgresultat under snittet i 2015, får Oslo SV altså et betydelig gjennomslag. Det er svært gledelig å se at dette også gir seg utslag i en påtagelig medlemsvekst, i skrivende stund (9.2.) teller medlemslista om lag 2040. To av fylkespartiets lokallag har tett opp mot 300 medlemmer, og står bare tilbake for lokallagene i de øvrige største bykommunene i landet. Sjøl om det å være med på å styre byen også har ført til at vi må ta ansvar for enkelte krevende saker, slik og man skal være forsiktig med å tillegge meningsmålinger for stor vekt, ser det ut til at Oslo-folk setter pris på SV i byråd. Ei Oslo-måling anslo oppslutninga om SV til 6,9 % seint i 2016.

På den organisatoriske sida har partiet gjennomført flere viktige møter i løpet av året som er gått, og forankringa av standpunkt i viktige saker har vært vektlagt. Årsmøtet i 2016 vedtok en politisk plan for byrådssamarbeidet som peiker ut fylkespartiets hovedprioriteringer. Et ekstraordinært representantskapsmøte ga tilslutning til forhandlingsresultatet etter reforhandlingene av Oslopakke 3 i juni.

Nominasjonsprosessen krevde mye av fylkesorganisasjonens oppmerksomhet ut over høsten. Det var avstemning på de tre første plassene med omkring 450 stemmeberettiga frammøtte). Erfaringene synliggjorde behovet for å evaluere nominasjonsprosessen, og et eget utvalg har levert forslag til vedtektsendringer til dette årsmøtet på bakgrunn av denne evalueringa.

Den alminnelige aktiviteten i flere av lokallaga er svært god, og flere av faggruppene har også hatt god aktivitet og arrangert flere åpne møter. I løpet av høsten og våren er det i tillegg kommet opp fagpolitiske grupper på viktige områder for bypolitikken. Bymiljøgruppa, ressursgruppa for eldre-, helse- og sosialfeltet, kulturpolitisk gruppe, freda og utenrikspolitisk gruppe og miljøgruppa bør særlig trekkes fram.

Avslutningsvis vil fylkesstyret bemerke at organisasjonen er godt i gang med planlegginga av valgkampen, både lokalt og i fylkesleddet. Dette lover godt fram mot valget. Målet om et

stortingsflertall med tyngdepunktet på venstresida er innen rekkevidde, men det vil ennå kreve hardt arbeid fra medlemmer og tillitsvalgte.

2. Partiorganisasjon

Fylkesstyret

Fylkesstyret har i perioden bestått av:

Benjamin Endré Larsen (leder)

Hanne Lyssand (nestleder)

Ingvild Reymert (nestleder)

Ola Elvevold

Mari Lund Arnem

Carl Morten Amundsen

Olivia Corso Salles

Einar Braathen

Erlend Tynning Larsen

Susana Escobar Delgado

Thomas Sandvik (frem til 07.12.2016)

Sarah Lilleberg Safavifard (Oslo SU).

Fylkesstyret har i perioden avholdt 21 møter. Følgende saker har vært behandlet:

FS 03/2016 (14.03.16)	Evaluering og oppfølging av årsmøtet Fylkesstyrets arbeid Møteplan Prioriteringer i organisasjons- og arbeidsplanen Prioriteringer av representantskapsmøtene
FS 04/2016 (04.04.16)	Oslopakke 3 1. mai Organisering av arbeidsprogramarbeidet Prioriteringer i organisasjons- og arbeidsplanen og arbeidet i Fylkesstyret Neste FS 21.4 Ymse henvendelser
FS 05/2016 (24.04.16)	Oslobudsjettarbeidet frem mot 2017 Status på 1. mai Status på fordeling av oppgaver i arbeidsplanen Kvartalsrapport regnskap og ansettelse Organisering av FS Uttalelse: Uakseptabel utvikling i Tyrkia Innstillinger til RS 10. mai Neste FS

- FS 06/2016 (09.05.16) Skolebudsjettene og dybdelæring
Innledning ved Tone Tellevik Dahl
Evaluering av 1. mai
Status på fordeling av oppgaver i arbeidsplanen
Informasjonsstrategi for Oslo SV
Forberedende valgkampgruppe
Oslobudsjettarbeidet frem mot 2017
Neste FS
Ny sak: Søknad fra Grünerløkka SV om økonomisk støtte Østkantkonferansen 2016 og Oslo SVs sommerfest
- FS 07/2016 (26.05.16) Orientering fra LS (21.-22. mai)
Status på fordeling av oppgaver i arbeidsplanen
Oslobudsjettarbeidet frem mot 2017
Informasjonsstrategi for Oslo SV
Forberedende valgkampgruppe
Plan for utvalgsarbeid i Oslo SV
Kommende arrangement og møter
Neste FS 13. juni
- FS 08/2016 (06.06.16) Estraordinært møte
Resultatet av Oslopakke 3 forhandlingene
- FS 09/2016 (13.06.16) Økonomien i sykehjemmetaten
Oppfølging av plattformen på vårt eget byrådsområde
Vervegeneral og vervekampanje
Kvinner i minoritetsorganisasjoner
Plan for utvalgsarbeid i Oslo SV
Kommende arrangement og møter
- FS 10/2016 (10.08.16) Hvordan ligger vi an?
AKS-kampanje
Høstkampanje 19.-25. september
Strategiseminar i oktober: Tiden frem mot valget
Plan for utvalgsarbeid i Oslo SV
Neste FS 25. august
- FS 11/2016 (25.08.16) Orientering fra bystyret og byråd
Status på AKS-kampanjen
Representantskapet 6.9
Høstkampanje status
Neste FS 15.9
Regnskap 1. halvår
Uttalelse: Boligsosialt arbeid på Tøyen.
Eventuelt (Diskusjonssak)
- FS 12/2016 Orientering fra Landsstyret

- (15.09.16) Status på Forskjells-kampanjen
Oppfølging av Representantskapet 6.9
Nominasjonsprosessen
Strategikonferanse 22.10
Regnskap 1. halvår
Skolering
- FS 13/2016 (26.09.16) Orientering om budsjettet
Evaluering av Forskjells-kampanjen
Oppfølging av Grupper og nettverksaken
Neste FS 13.10
- FS 14/2016 (05.10.2016) Ekstraordinært møte
Beredskapsuttalelse knytta til avtalen med Rødt og kommersielle barnehager
- FS 15/2016 (13.10.16) Bassengsituasjonen for revmatikere
Eiendomsskatt på næringseiendom
Situasjonen i lagene
Oppfølging av grupper og nettverk
En fane til Oslo SV
Oslobudsjettet: Evaluering av mediearbeidet
- FS 16/2016 (10.11.16) Runde med lagene som ikke sitter i BU
Den sentrale valgkomiteen
Nominasjonsmøtet
Den sentrale vedtektskomitéen
Møteplan
- FS 17/2016 (24.11.16) Nominasjonsmøtet
Beredskapsplan for trygge møteplasser
Runde med lagene
Neste FS 8.12
- FS 18/2016 (08.12.2016) Evaluering av nominasjonsmøtet
Organisasjons og arbeidsplanen
Årsmøte 3.-4. mars
Kampanjeuke
Arbeidsprogrammet
Neste FS 5.1 2017
Samarbeidsavtale med Fagforbundet
- FS 1/2017 (05.01.17) Arbeidsprogrammet
Evaluering av arbeidsplanen
- FS 2/2017 (26.01.17) Fordelingsnøkkel for LM-delegasjonen
Årsmøtet: Fordeling av oppgaver
FS' oppgaver i den siste aksjonsuken

Orienteringer fra LS, bystyret, byrådet, lokallagene
8. mars

- FS 03/2017 (09.02.17) Valgkampen – en fot i bakken
Storbypolitisk uttalelse
Klimamarsj
Arbeidsplan
Beretning: Den politiske oppsummeringen
Årsmøtet: Praktisk, appeller, kultur og fest
Politisk plan for byrådet
- FS 04/2017 (16.02.17) Valgkamplanen
Storbypolitisk uttalelse
Alderspolitisk uttalelse
Praktisk, appeller, kultur og fest
Politisk plan for byrådet
Innstilling på alle innkomne saker
Regnskap
Budsjett
Beretning
Konstituering: Dagsorden, antall uttalelser, ordstyrere og redkom
Avtalen med Fagforbundet
Alderspolitisk gruppe og mandat
Landsmøte delegasjonen
Nye saker

Fylkesstyret har vedtatt følgende uttalelse i perioden (se kapittel 8 for innholdet i uttalelsen):

- Uakseptabel utvikling i Tyrkia (27.04.16)
- Forsterka innsats på Tøyen (25.08.16)
- La det tyrkiske demokratiet leve! Slepp Erdoğan fri! (25.08.16)
- Regjeringen må følge opp Stortingets atomvåpenpolitikk (25.08.16)

Fylkesstyrets arbeidsutvalg

Fylkesstyrets arbeidsutvalg har i perioden bestått av Benjamin Endré Larsen (leder), Hanne Lyssand (nestleder) og Ingvild Reymert (nestleder). Arbeidsutvalget har møttes ca annenhver uke, noen ganger hver uke. Møtene har blitt gjennomført enten fysisk på kontoret eller på scype. Arbeidsutvalgets oppgaver er knyttet til den daglige driften av fylkeslaget, inkludert arbeidsgiveransvaret for fylkeslagets ansatte, økonomiske disposisjoner, saksforberedelser for fylkesstyret, effektivering av vedtak og hastesaker.

Partikontorets sammensetting

Partikontoret til Oslo SV har i perioden hatt én fast fulltids stilling som fylkessekretær og politisk rådgiver og en kommunikasjonsrådgiver i 20 % stilling fra 03.10.2016.

Fylkesstyrets politiske grupper

De gruppene som har hatt aktivitet i perioden er: Freds- og utenrikspolitisk gruppe (leder: Einar Braathen), miljøpolitisk gruppe (leder: Ola Skaalvik Elvevold og Malin Jacob) og kvinnepolitisk gruppe (AU: Karin Harnæs Hoel, Karen Golmen, Andrea Stømskag, Jorid Martinsen, Rannveig Dahle, Mari Lund Arnem og Ingrid Hødnebo.)

Følgende grupper har ikke vært aktive: Utdanningspolitisk gruppe, Faglig nettverk, og etnisk likestillingsgruppe. I perioden har det blitt satt ned et ad. hoc utvalg ledet av Trine Dønhaug, som skal jobbe med byutvikling, og en ressursgruppe rundt SVs byrådsområde ledet av Benjamin Larsen.

Se kapittel 7 for gruppenes egne beretninger.

Lokallagene

I perioden har Oslo SV hatt 15 geografisk baserte lokallag som følger bydelsgrensene og ett utdanningslag ved studiestedene i Oslo: Oslo SVs studentlag.

Tabell 1: Oslo SVs lokallag med medlemstall og lokallagsleder per 31.12.2016

Lokallag	Lokallagsleder	Medlemstall
Alna SV	Guri Waalen Borch	74
Bjerke SV	Bjarne Kristoffersen	68
Oslo SVs studentlag	Pål Yassin Ezzari	24
Frogner SV	Karin Beate Theodorsen	124
Gamle Oslo SV	Joakim Dyrnes	304
Grorud SV	Juith Kvernes	46
Grünerløkka SV	Karen Golmen	276
Nordre Aker SV	Arnodd Håpnes	150
Nordstrand SV	Tedd Urnes	93
Sagene SV	Axel Grelland	191
St. Hanshaugen SV	Celestina da Silva	154
Stovner SV	Tore Ludt	42
Søndre Nordstrand SV	Trine Dønhaug	94
Ullern SV	Marie Rasmussen og Terje Farestveit	51
Vestre Aker SV	Tanja Cecilie Lund	95
Østensjø SV	Torstein Bae	151

Fylkesstyrets møter med lokallagene

Fylkesstyret og representanter for lokallagene har de siste årene møttes jevnlig til gjensidig informasjon og mer uformelle diskusjoner om politiske og organisatoriske saker. Det er avholdt 3 møter mellom lokallagslederne og fylkesstyret i perioden. Følgende saker har blitt behandlet.

LL 01/16 Arbeidsprogramprosessen
(21.04.16) Partikulturen i SV

Lokallagsrunden / planer for 1. mai/ Trenger lokallagene bistand fra FS

LL 02/16 Innspill til arbeidsprogrammet
(15.09.16)

LL 01/17 Valgkampen
(12.01.17) Klimakampanjen
den organisatoriske situasjonen i hvert enkelt lag
Orientering om arbeidsprogramprosessen videre og forberedelser til LM

Representantskapet

Periodens sammensetting av representantskapet er gitt i tabell 2.

Tabell: Delegatfordeling i Oslo SVs representantskap

Alna	3
Bjerke	3
Studentlag	2
Frogner	6
Gamle Oslo	11
Grorud	2
Grünerløkka	10
Nordre Aker	6
Nordstrand	4
Sagene	8
St. Hanshaugen	7
Stovner	2
Søndre Nordstrand	4
Ullern	2
Vestre Aker	3
Østensjø	7
Totalt	80

I tillegg har tre representanter fra fylkestyret, tre representanter fra bystyregruppa og fire representanter fra Oslo SU fulle rettigheter.

Representantskapet har i perioden avholdt 6 møter:

RS 1/16 Spørrehalvtime
10.05.16 Innspill til arbeidsprogrammet: Karbonavgift til fordeling
Vårkampanje

RS 2/16 06.06.16	Ekstraordinært RS Oslopakke 3-forhandlingene
RS 3/16 14.06.16	Spørrehalvtime Tiltakspakke for integrering av flyktninger Prioriteringsuttalelse om Oslobudsjettet 2016
RS 4/16 06.09.16	Spørrehalvtime Arbeidsprogrammet: Oslo SVs forslag Landsstyresaker Uttalelse: 31-bussen på skinner (Vedtaks sak)
RS 5/16 (08.11.16)	Spørrehalvtime Maktkrav til ny regjering Uttalelse: Tillitsreformen Valgkampplan Valgkomite til årsmøtet
RS 1/16 (18.01.17)	Spørrehalvtime Arbeidsprogrammet Nominasjonsprosessen

Representantskapet har vedtatt følgende uttalelser i perioden (se kapittel 8 for innholdet i uttalelsen):

- 31-bussen på skinner (06.09.16)
- Tillitsreformen (08.11.16)

3. Oppfølging av organisasjons- og arbeidsplanen

Det overordna målet for fireårsperioden har vært å skape et sosialistisk folkeparti med en bred politisk plattform som skulle nå ut til flere mennesker. Oslo SV har derfor prioritert tre langsiktige mål:

- Mer synlig og tydelig som politisk aktør i oslopolitikken.
- Bedre forankring av politikk og bedre samkjøring mellom ulike ledd i organisasjonen.
- Et mer spennende og engasjerende parti å være medlem i.

A. En synlig og tydelig politisk aktør i oslopolitikken

Politiske prioriteringer frem mot valgkampen 2017

Det vises til vedlegget i sak 6 Rullering av politisk plan for bystyreperioden for en utførlig beskrivelse av hvordan Oslo SV har brukt vår posisjon i Oslos byråd til å markere oss og synliggjøre SVs politikk på de prioriterte områdene vedtatt i planen.

Forberedende valgkampgruppe

Hovedsaker for valgkampen 2017 vedtas på årsmøtet 4. mars. Fra sensommeren og frem til nominasjonsmøte la en forberedende valgkampgruppe bestående av arbeidsutvalget,

partisekretæren, leder av Oslo SU og fylkessekretærene et bakgrunnsnotat grunnlaget for den valgkampstrategien som skal vedtas på årsmøtet. Etter nominasjonsmøtet overtok Petter Eide ledelsen, og gruppen sammensetning ble noe justert: Petter Eide, Kari Elisabeth Kaski, Benjamin Endre Larsen, Jens Aas-Hansen, Unni Berge, Henriett Røed, Kristian Fjellanger og Ane Fidjestøl. Valgkampgruppa definerte følgende som sine oppgaver: Foreslå hva som skal være fylkeslagets politiske prioriteringer og hovedbudskap, gjøre organisatoriske avklaringer knyttet til målgrupper for budskap og roller og skolering, samt planlegge konkrete utspill.

Arbeidsprogrammet

Oslo SV har deltatt aktivt i arbeidet med SVs nye arbeidsprogram. Det har blitt arrangert to rep-skapsmøter, et lokallagsledermøte og flere regionale møter med ulike tema. Ingvild Reymert har hatt ansvar for å lede arbeidsprogramarbeidet. Oslo SV har hatt Sunniva Eidsvoll og Per Botolf Maurseth representert i den nasjonale programkomiteen. Begge har innledet for og også deltatt i arbeidet i fylkeslaget.

Allianser og samfunnskontakt

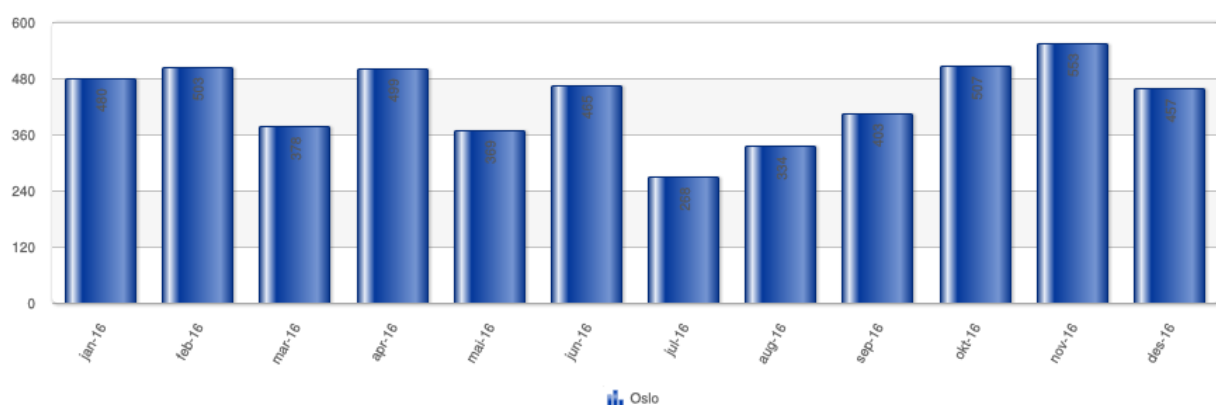
SV har vært tilstede som observatør på de fleste representantskapene i LO i Oslo – enten ved leder, et styremedlem eller gruppeleder i Bystyret, og vi har hatt kontaktmøter med flere forbund. Oslo SV har vedtatt å signere i en samarbeidsavtale med Fagforbundet i Oslo. Arbeidet med dette er i slutfasen. Kartleggingsprosjektet over årsaker til SVs svekkede oppslutning i valgkretser med høy andel minoritetsbakgrunn er en av de områdene som har blitt prioritert vekk fordi vi ikke har hatt tid.

Synlighet i media

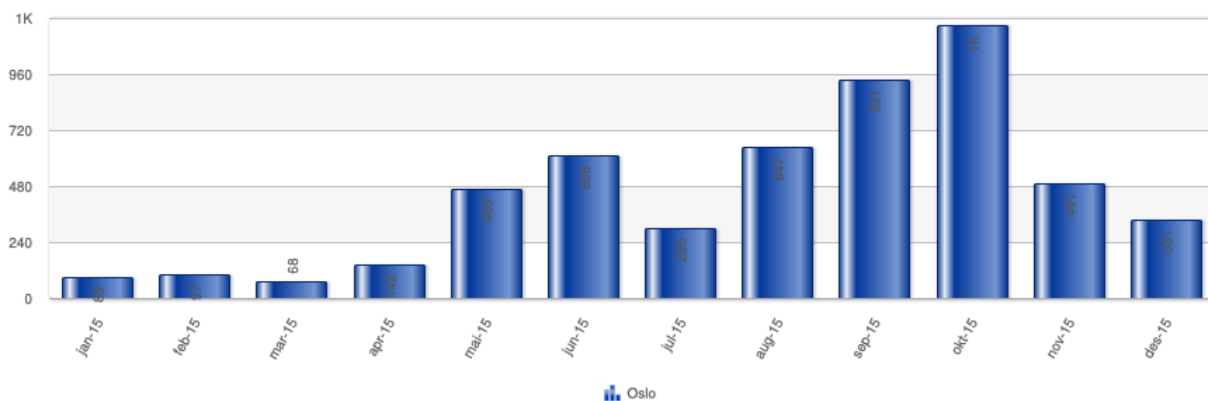
I oktober 2016 gikk bystyregruppen og fylkeslaget sammen om å ansette en kommunikasjonsrådgiver. Rådgiverens oppgave er å jobbe mer målrettet med å gjøre Oslo SVs politiske arbeid mer synlig.

I følge nyhetsovervåkingstjenesten Intermedium var det totalt 4181 medieartikler om Oslo SV i løpet av 2016. Merk at det er usikkerhet og unøyaktigheter knyttet til dette tallet.

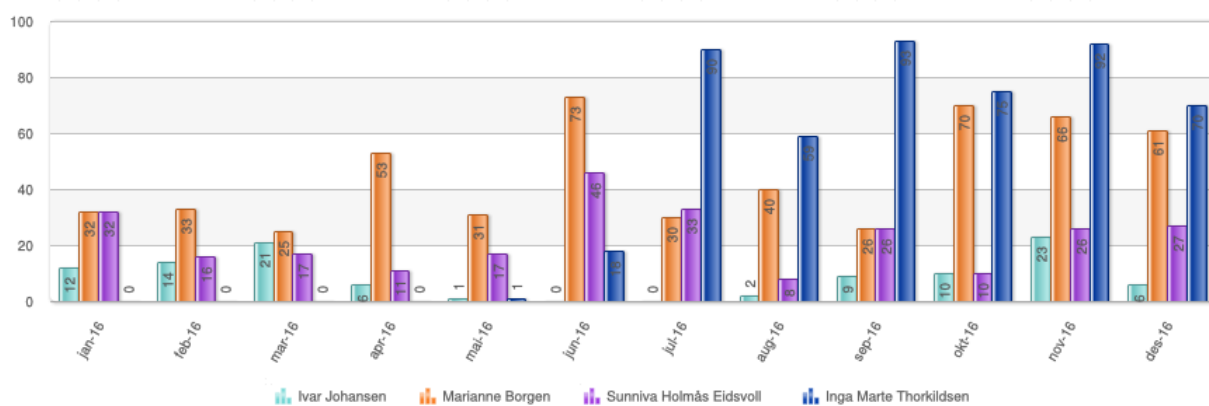
Fordelt på måned ser medietrykket i 2016 slik ut:

I den grad 2016 er sammenliknbar med valgåret 2015, ser vi en høyere synlighet siste år, med unntak av månedene rundt valgkamp og byrådsforhandlinger (NB, merk annen tallskala).

Våre mest profilerte Oslo-politikere (de faste bystyremedlemmene og byråden) har følgende synlighet i media i 2016 fordelt på måneder:

Vi kan se en tydelig økende synlighet rundt ordfører Marianne Borgen mot slutten av året sammenliknet med første halvår. Også gruppeleder Sunniva Holmås Eidsvoll blir noe mer profilert utover året. Merk at byråd Inga Marte Thorkildsen ikke ble lagt til i nyhetsovervåkingen før sommeren 2016.

Sakene Oslo SV har vært profilert på innebærer miljø-, klima og samferdselssaker, skole og gratis AKS, tillitsreform og omsorg, saker knyttet til forskjeller, Tøyen, barn og oppvekstvilkår og saker knyttet til kulturliv.

Sosiale medier i 2016

Ved utgangen av 2016 hadde facebooksidene til Oslo SV 3866 følgere. Dette var en økning fra 3214 følgere ett år før. Vi har vært opptatt av å ha en aktiv side med et variert innhold av lenker, bilder, memer og video. Ved noen innlegg bruker vi betalt spredning for å nå bredere, og for å få nye følgere. Siden har fått totalt rundt 50.000 likes på innleggene i løpet av året.

Et typisk innlegg på Oslo SV side har en rekkevidde på mellom 1.000-5.000. Noen av innleggene, særlig videoene, får langt større spredning gjerne mellom 10.000-25.000. Derfor har vi prioritert mer bruk video på siden vår.

De aller fleste av våre lokallag har også egne facebooksider. Og lokallagene sprer mye godt innhold gjennom disse sidene. I 2017 ønsker vi å legge vi opp til kursing der lokallagene kan lære mer av hverandre og av eksterne ressurser.

Facebook er det sosiale mediet som når bredest, men vi har også en aktiv twitterkonto med 1966 følgere og en instagramkonto med 455 følgere.

Deltakelse i nasjonale kampanjer

Oslo SV har deltatt i to nasjonale kampanjer; en om fordeling på høsten og en om klima på vinteren. De fleste lagene hadde T-baneaksjoner og fylkeslaget arrangerte et åpent møte i hver kampanje: Partiet sentralt valgte å lansere to rapporter i forbindelse med disse kampanjeukene, den første i form av en forelesning med Audun Lysbakken på Universitetet i Oslo – og den andre som en innledning med Lars Haltbrekken og påfølgende debatt i regi av Agenda på Eldorado. SV var representert ved Kari Elisabeth Kaski i debatten.

Kampanjer i regi av Oslo SV

Oslo SV har arrangert en vårkampanje med tittel «Ta kampen for et grønnere Oslo» i tilknytning til FSs internasjonale klima dag. Vi har også hatt en AKS kampanje i anledning skolestart i sosiale medier og med utdeling av løpesedler og gulerøtter ved skoler som fikk gratis halvdagsplass på AKS. Målet om å besøke alle skolene som fikk denne ordningen ble ikke nådd delvis fordi aksjonene foregikk på vanskelige tidspunkt og i bydeler med små lokallag. Dersom dette skal gjentas er det større sjans for å lykkes med å nå målgruppen ved en ren nettkampanje.

B. Bedre forankring og mer samkjøring

Representantskapsmøtene

Representantskapsmøtene (RS) er fylkeslagets viktigste møter mellom årsmøtene. Hovedtemaene for representantskapene har i perioden dels vært et resultat av den aktuelle politiske situasjonen i Oslo og dels av fylkeslagets langsiktige politikktutviklingsarbeid. Det har blitt avholdt ett ekstraordinært representantskap, hvor det høyeste organet i partiet fikk være med å ta stilling til resultatet av Oslopakke 3 forhandlingene.

Oppfølging av landsstyrets arbeid

Repskapsmøtene ble i denne årsmøteperioden i forsøksvis lagt slik at de korresponderte med landsstyremøtene. Erfaringene har vært at de sakene som tas opp i landsstyret ikke egner seg for debatt i et så stort organ som representantskapet, og fylkesstyret anbefaler derfor at behandling av LS-saker i hovedsak legges til Fylkesstyremøter i kommende periode.

Samarbeid med bystyret og byrådet

Samarbeidet med bystyret har vært godt i perioden. Bystyregruppen har møtt i fylkesstyret når de har blitt invitert for å orientere om sitt arbeid. Byrådssekretær og Fylkesleder har holdt fylkesstyret oppdatert på hva som skjer i byrådet til enhver tid. Ca. en gang i mnd har FS lagt første delen av sitt møte til bystyrets gruppemøte på Rådhuset for en felles del. I tillegg møtes leder, fylkessekretær, gruppeleder, byrådet, ordføreren og rådgiver for ordføreren, kommunikasjonsrådgiver og stortingsrepresentant hver fredag. Bystyregruppa har vært godt representert på alle representantskapsmøter og konferanser i regi av fylkes- og lokallag.

Kontaktordningen mellom FS og LL

Kontaktordningen mellom FS og LL har ført til at hele fylkestyret er bedre informert om hva som skjer i lokallagene. I denne perioden har alle lag hatt besøk av enten en av kandidatene, en fra bystyregruppa eller fylkestyret på lokallagets årsmøte.

C. Et spennende og engasjerende parti

Styrke det sosiale fellesskapet

Oslo SV ønsker at det skal være morsomt og hyggelig å være medlem i Oslo SV. Derfor legges det opp til sosiale samlinger i forbindelse med aktiviteter og møter, i tillegg rene sosiale arrangement. Grünerløkka SV fikk i år oppdraget med å arrangere sommerfesten, som ble lagt til Memphis i etterkant av Østkantkonferansen 11. juni. Det har også blitt oppfordret til sosialt samvær etter alle representantskapsmøter og større arrangement.

Styrke grupper og utvalg

Oslo SVs ressursgrupper er et supplement til lokallagene og gir medlemmer muligheten til å gå dypere inn i avgrensa politiske saksfelt. Gruppene bidrar også til å sikre at fylkeslaget har ressurspersoner å trekke på, og holder kontakt med organisasjoner og fagmiljøer innenfor sitt saksområde. Se kapittel 6 for gruppenes egne beretninger.

FS har i år bedt medlemmer om tilbakemelding på hvilke politikkområder de kan tenke seg å engasjere seg i, noe som har resultert i oppstart av to nye, og nye medlemmer i noen av de eksisterende gruppene.

Medlemsmøter

Når et lokallag arrangerer et spennende møte blir det annonsert i nyhetsbrevet, slik at alle medlemmer av Fylkeslaget får vite om det. Alle lokallag har arrangert åpne møter i perioden, enten sammen eller alene. Dette er også en viktig del av skoleringa i Oslo SV.

Skolering

Skoleringsarbeidet har i år blitt prioritert ned til fordel for politikutvikling gjennom arbeidsprogramprosessen. Vi har imidlertid hatt skolering i forbindelse med de nasjonale kampanjeukene. SV sentralt har dessuten laget et skoleringsopplegg og sendt tilbud om å holde innledninger i alle lokallag.

Alle lokallag har blitt invitert til stortinget og byrådet har også vært på besøk til lagene i fire samlinger for å ta imot innspill til budsjettarbeidet.

4. Aktiviteter og møter

Under følger en kort gjennomgang av de viktigste arrangementene i regi av Oslo SV:

8. mars

Arrangerte møte på partikontoret før 8. mars toget med appell av Marianne Borgen, laging av håndplakater og servering av pølser. Deltok deretter i 8. mars-toget.

1. mai

Oslo SV gikk under følgende paroler i toget:

- Ta kampen for hele og faste stillinger
- Stopp krigføringa. Ta kampen for flyktningene!
- Stopp E-18 utbygginga. Bygg T-banetunnel.
- Tryggere arbeidsliv – nei til TTIP og TISA

Etter toget arrangerte vi 1. mai-fest på Gaasa med varm suppe, leker, appeller og musikk. Det var godt oppmøte i både toget og på festen etterpå. Vi inviterte også 20 enslige mindreårige asylsøkere fra Hvalstad transittmottak til festen.

5. juni

Oslo SV deltok på kommunens arrangement i Sofienbergparken dato, og hadde stand med duell mellom Kari Elisabeth Kaski og Ola Elvestuen (V) om delingsøkonomien. Miljøgruppa arrangerte også en sykkelparade til alle de planlagte T-banestoppene på Grünerløkka.

Skeive dager

LHBT-nettverket tok ansvar for å bemanne SVs stand de dagene Skeive dager pågikk, med god støtte fra lokallagene i Oslo SV. LHBT-nettverket laget egen løpeseddel, og ordfører Marianne Borgen gikk først og Audun Lysbakken og Kari Elisabeth gikk i SVs seksjon i paraden.

Tillitsvalgtsamling og strategisamling

Vi har ikke hatt en egen tillitsvalgtsamling denne perioden, men har planlagt en skolering for alle nye lokallasstyrer etter årsmøtet. Fylkestyret har arrangert en strategisamling hvor Byrådet, Stortingsrepresentanten og Gruppelider for bystyregruppen var invitert til å innlede.

Nominasjonsmøtet

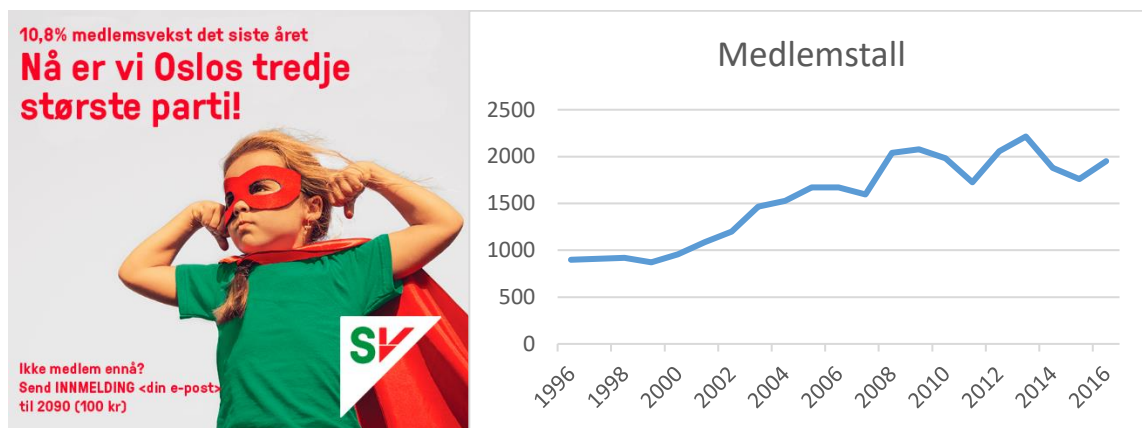
I forkant av nominasjonsmøtet ble det avholdt debatter og kandidatpresentasjoner i de fleste bydelene og kandidatene. Vi avholdt også en åpen debatt på Kulturhuset med kandidater til de fem øverste plassene på listen. Selve nominasjonsmøtet ble avholdt 1. desember i Samfunnssalen på Arbeidssamfunnets plass. Det var 432 registrerte delegate tilstede på møtet.

5. Økonomi

Målet for 2016 var å samle inn totalt 200 000. Dette innsamlingsmålet ble akkurat nådd takket være lodd og kakesalg på møter. Ettersom ny kommunikasjonsrådgiver ble ansatt først i oktober gikk driftsbudsjettet 200 000 i overskudd. Nominasjonsmøtet ble ca 50 000 dyrere enn budsjettet ettersom vi ble nødt til å flytte møtet til et lokale som kunne ta flere enn 300 mennesker. Det ble også oppdaget at en inntekt på 50 000 et tidligere år var ført to ganger, slik at dette ble ført som tap i 2016. Alt i alt fikk vi likevel et mye bedre resultat enn forventet med et overskudd på 225 000.

6. Medlemsutvikling

Oslo SV har 1950 medlemmer per 31.12.2016. Dette er en oppgang på 10,8 prosent fra 1960 medlemmer i 2015. Medlemstallet i hele SV har økt det siste året til 9855, og Oslo SVs har nå en andel av det totale medlemstallet på 19,7 prosent.

Tabell: Medlemsutvikling i Oslo SV

7. Gruppenes beretninger

Kvinnegruppa i Oslo SV

Kvinnegruppa i Oslo SV er et forum for kvinner som vil jobbe med utvikling av systemkritisk og venstre-radikal feminisme for verden, Norge og Oslo. Målet er å sette feminisme og kvinnekamp på dagsorden i Oslo SV, og skolere og dyktiggjøre kvinner i partiet. Facebook-gruppen teller per dags dato 110 medlemmer.

I året som har gått har Kvinnegruppa i Oslo SV arrangert/deltatt på følgende møter/arrangementer:

- Februar 2016: felles kinotur for å se filmen "Suffragette". Deltok på parolemøte før 8. marsmarkeringen
- 8. mars 2016: Arrangerte møte på partikontoret før 8. mars toget med appell av Marianne Borgen, laging av håndplakater og servering av pølser. Deltok deretter i 8. mars-toget.

- 3. november 2016: Arrangerte møte med tittelen «SV et feministisk parti – hva betyr det?» med innledning av Ingvild Reymert og Aila Kamaly samt Skype-hilsning fra kvinnepolitisk leder i SV Marthe Hammer.
- November 2016: Deltok i komiteen som arrangerer markeringen av 25. november, FNs internasjonale dag for avskaffelse av vold mot kvinner, som i år satte fokus på rettsikkerhet for kvinner.
- Februar 2017: Spilte inn paroler til 8. marskomiteen i samarbeid med Oslo SV. Har vært representert i AU i 8.marskomiteen og vært med å velge ut årets hovedparoler i forkant av og på parolemøte i tillegg til å bidra i arbeidet med arrangementet i sentrum
- Mars 2017: Samling på partikontoret og deltagelse i 8. marstoget med flagg og parole med SV profilering.

Kvinnegruppa har ingen formell leder, men Mari Lund Arnem har vært talskvinne og Karin Harnæs Hoel har vært representant i eksterne komiteer.

Miljøpolitisk gruppe i Oslo

I 2016 har miljøgruppa hatt et økt aktivitetsnivå og økende antall aktive medlemmer. Tidlig på året var Oslopakke 3 viktigst, og miljøgruppa tok et lederansvar for fylkeslagets vårkampanje om denne saken. Gruppa arrangerte også aktiviteter i forbindelse med Verdens miljødag 5. juni. Høsthalvåret ble preget av arbeid med et større seminar 5. november om skjæringspunktene mellom SVs fordelingspolitikk og miljøpolitikk. Tidlig i 2017 har gruppa tatt ansvar for aktiviteter i forbindelse med partiets nasjonale kampanjeuker, samt arrangert et åpent verksted om gjennomføringen av bilfritt sentrum.

Kulturpolitisk gruppe

Gruppa er helt nyoppstartet, og vi har hatt to møter i 2017. 04.01 og 01.02. På møtet 01.02 hadde vi innleder Inger Marie Larsen, assisterende rektor ved Oslo musikk- og kulturskole.

Det neste vi skal gjøre er å ha et skriveseminar 18.02 der vi lager et notat med forslag om noen prioriteringer SV skal gjøre i budsjettforhandlingene frem mot budsjett 2018. Hovedprioriteringen blir å løfte Oslo musikk- og kulturskole og styrke samarbeidet mellom kulturskolen og AKS.

Vi satser også på å bli en arena for politikkutvikling og innspill til programarbeid og skape økt oppmerksomhet om kulturpolitikk i Oslo SV.

Internasjonal gruppe

Internasjonal Gruppe ble gjenopprettet våren 2016. Kontaktperson er Einar Braathen (FS). Gruppa har arrangert to åpne møter på Tøyen Bibliotek. Begge samlet godt med folk. Det første møtet hadde tema «Midt-Østen, flyktningsesituasjonen i Europa og Norges rolle» (8. juni). Møteleder var Rawan Abobakeer, og innledere var Tirill Sjøvoll fra Redd Barna og Kari Eliassen fra Norsk Folkehjelp. Det andre møtet var om forsvarspolitik (29. august) - om «Landets forsvar, atomvåpen, NATO, landets forhold til Russland og

nedrustning». Møteleder var Tedd Urnes, og innleder var oberstløytnant Tormod Heier fra Forsvarets Høgskole. Morten Fr. Lund bidro med sang og gitar, og det var en appell fra Nei til atomvåpen. Gruppen har egen facebookside og en aktiv kjerne, men ønsker at langt flere av OSVs medlemmer involveres.

8. Politiske uttalelser

Fråsegn vedteken av fylkesstyret i Oslo SV, 21.04 2016

Uakseptabel utvikling i Tyrkia

Tyrkia går i ei autoritær retning. Den politiske leiinga strammar inn på stadig meir av fridomen i landet og rommet for kritiske ytringar blir stadig mindre. Dette er uakseptabelt. Den kurdiske sivilbefolkninga blir særleg hardt råka av denne politiske utviklinga, samtidig som dei er offer i dei harde kampane mellom regjeringsstyrkane og PKK. Noreg må seie tydeleg i frå: Dei tyrkiske styresmaktene må respektere demokratiet og pressefridomen. Kampane med PKK må stoppast og erstattast med ei ny våpenkvile og fredsprosess. Tyrkia må respektere kurdaranes kulturelle og politiske rettar som minoritet i landet.

I fjor sommar brøyt våpenkvila mellom tyrkiske styresmakter og PKK saman. Det har gått kraftig ut over sivile og den fredelige opposisjonen. Sjøraust i Tyrkia, eit område med mange kurdarar, er hundrevis av sivile blitt drept i kampane. I fleire byar har langvarige portforbod gitt tuffe forhold for innbyggjarane. Dette er ei særleg alvorleg utvikling i eit land med ei mørk historie når det kjem til kurdaranes rettar.

For journalistane har arbeidskvardagen blitt vanskelegare, og for mange av dei umogleg. Tyrkia er eit av landa i verda som fengslar flest journalistar. Kritisk journalistikk blir stempla som terrorisme av styresmaktene. I november i fjor blei redaktøren i avisa Cumhuriyet, ei anna av dei største avisene i landet, saman med leiaren av avisas Ankara-kontor, arrestert etter å ha publisert ei sak som hevda at president Erdoğan smugla våpen til islamistiske opprørarar i Syria. No er desse to ute av fengsel, men skuldingane står, og dei risikerer framleis livsvarig straff. Nyleg blei den store, regjeringskritiske avisa Zaman overtatt av dei tyrkiske styresmaktene. Avisas blei over natta gjort om til eit propagandaapparat for AKP-regjeringa. Innstramminga av den tyrkiske pressefridomen har også blitt synleg i Noreg, etter at Aftenpostens journalist Silje Rønning Kampesæther ikkje fekk opphald for å jobbe som journalist i landet.

Den akademiske fridomen har også blitt innskrenka. Etter at 1128 tyrkiske akademikarar i landet skreiv under eit opprop som ba om fred, har fleire av dei blitt tvunge til å seie opp sine stillingar i etterkant. Alle har no blitt tiltalt for å drive propaganda for ein terrororganisasjon og for å fornærme Tyrkia. Det er no godt over 1800 saker på vent i det tyrkiske rettsvesenet som omhandlar fornærmingar av president Erdoğan.

Politiske fridomar er òg komne under åtak. Den tyrkiske regjeringa har tatt til orde for å oppheva den parlamentariske immuniteten. Det er liten tvil om at dette primært vil råka opposisjonspartiet HDP, som mellom anna har målbore mykje av den same kritikken som denne fråsegna.

Samtidig som president Erdoğan strammer grepet, har Tyrkia ei nykkelrolle i fleire internasjonale spørsmål, som flyktnings situasjonen i Europa og arbeidet med å få ein fredsavtale i Syria. Tyrkia har hatt ei problematisk rolle i krigen i Syria, og dei har vist ei større vilje til å slå ned på kurdiske rørsler enn å kjempe mot IS. Tyrkia har til no tatt i mot fleire millionar syriske flyktningar, ein mykje større del enn dei andre europeiske landa. Det er positivt. Samtidig lever mange av flyktingane i landet under veldig tøffe vilkår. Noreg bør bidra til at flyktinganes rettar i internasjonale konvensjonar blir respektert og at fleire europeiske land tar sin del av ansvaret ved å ta i mot fleire flyktningar enn det er lagt opp til i dag.

Noreg kan ikkje godta at Tyrkia bryt stadig fleire demokratiske spelereglar. Noreg kan ikkje la flyktnings situasjonen gjere at Europa lukkar auga for det som er ei uakseptabel utvikling når det gjeld demokrati, fred og menneskerettar.

Oslo SV meiner at Noreg bør:

- Krevje at Tyrkia stoppar krigen med PKK og gjenopptar fredsprosessen.
- Krevje at Tyrkia respekterer demokrati, pressefridom, ytringsfridom og kurdaranes rettar i landet.
- Krevje at EU reforhandlar flyktingavtalen med Tyrkia slik at flyktingekonvensjonen ivaretekast (vedtatt)
- Krevje at Tyrkia respekterer opposisjonen/HDP sine politiske rettar og opprettheld immunitet for parlamentarikarar

Uttalelse vedtatt av Fylkesstyret i Oslo SV, 25.08 2016

Forsterka innsats på Tøyen!

Gjennom sommeren har det vært flere oppslag som berører bo- og oppvekstmiljøa på Tøyen og Grønland. Oslo SV står fast på byrådsplattformens mål om å utvide områdeløftet på Tøyen til Grønland og Vaterlandsområdet, og på at disse delene av byen trenger en særskilt innsats for bedre levekår.

Det kan ikke herske noen tvil om at alle byens innbyggere, gammel som ung, fattig som rik, mørk som lys, har krav på de samme offentlige tjenestene. I etterkant av drapet i Kolstadgata 7 har det ved flere anledninger blitt hevdet at barn som bor i blokka ikke har fått den oppfølginga barn normalt vil få, dersom det skjer et drap i nærmiljøet. Enten denne påstanden bunner i faktiske forhold eller i mangel på tillit, er dette en situasjon Oslo SV ikke kan leve med.

Den sterke konsentrasjonen av kommunale boliger på Tøyen var utgangspunktet for Oslo SVs krav om endringer i den kommunale boligmassen gjennom Tøyen-avtalen. Oslo SV står fast på at ei større spredning i den kommunale boligmassen er klokt, og ønsker kommunen vurderer en mer differensiert praksis når det gjelder tildeling av kommunale boliger. Vi vil legge særlig vekt på barns oppvekstvilkår og den betydninga de har for å forebygge sosiale problemer og unngå at de går i arv.

Samtidig er det nødvendig med strakstiltak i Kolstadgata 7 og nærmiljøet. Kommunen må engasjere seg for å styrke tilliten mellom beboerne, Boligbygg og bydelen. I dette arbeidet mener vi det vil være klokt å se til internasjonale erfaringer med slikt arbeid og å spille på krefter i sivilsamfunnet.

Saken er så viktig at vi ber byrådet om å engasjere seg direkte i den. Vi må gjøre vårt ytterste for barnas framtid og for et Tøyen der alle kan føle seg som del av et større fellesskap.

Uttalelse vedtatt av Fylkesstyret i Oslo SV, 25.08 2016.

Regjeringen må følge opp stortingets atomvåpenpolitikk

Oslo SV krever at Regjeringen følger opp Stortingets vedtak fra i vår om å arbeide for et «rettslig bindende rammeverk» mot kjernevåpen. Regjeringen valgte å omgå intensjonen i vedtaket, da den ikke støttet det overveldende FN-flertallet (107-24) som den 19. august anbefalte forhandlinger om et atomvåpenforbud i 2017.

Et forbud mot atomvåpen vil bidra til forgang i prosessen for avskaffelse av atomvåpen. Dagens ni atomvåpenstater utvikler stadig nye kjernevåpentyper mer tilpasset dagens konflikter, samtidig som mengden materiale for våpenproduksjon øker. Norges tidligere viktige rolle i det såkalte 'Humanitære initiativet mot kjernevåpen' har dessverre blitt stanset av Regjeringen.

Arbeidet med å forby det siste masseødeleggelsesvåpenet er i overensstemmelse med Norge forpliktelser via Ikkespredningsavtalen, samt innenfor rammene av NATO-traktaten. Det er derfor ingen grunn til å falle for det kollektive presset fra verdens atomvåpenstater om å ikke stigmatisere fortsatt utvikling, produksjon og bruk av atomvåpen. Regjeringen må lytte til Stortinget!

Vedtatt av Fylkesstyret 25.08 2016

La det tyrkiske demokratiet leve! Slepp Erdoğan fri!

Tyrkia klarte 16. juli å avverje eit kuppforsøk der blant anna parlamentet vart angripe, og minst 173 sivile, 62 politifolk og 5 soldatar vart drepne. Alle fire partia i parlamentet fordømte kuppforsøket medan det pågjekk, og den breie mønstringa mot kuppforsøket viser at folket i Tyrkia ønskjer demokrati. I solidaritet med folket i Tyrkia skulle vi ønskje at det tyrkiske demokratiet vart styrka med meir openheit og meir ytringsfridom. Dessverre skjer det motsette.

Etter at unntakstilstand vart utropt 20. juli, har over 76 000 personar mista jobben og over 35 000 er pågripne, medium vert stengde. Det kjem meldingar om at arresterte vert utsette for tortur, og det er ekstra urovekkjande ettersom fengsla er stengde for observatørar utanfrå.

Ei av dei siste pågripne er den internasjonalt anerkjende forfattaren, redaktøren og

menneskerettsaktivisten Aslı Erdoğan, som på bakgrunn av artiklar ho har skrive, og rolla som vikarredaktør i Özgür Gündem, vert skulda for “medlemskap i ein væpna terrororganisasjon”. Fengslinga og tiltalen mot henne er eit eksempel på at utrensingsprosessane i Tyrkia nå rammar langt fleire enn dei som kan mistenkjast for å ha vore involvert i kuppforsøket 15.-16. juli.

Aslı Erdoğan har kjempa for demokrati og menneskerettar i ei årrekke, og vakt sterk interesse for sin stilsikre, magiske og prosapoetiske stil og sitt engasjement for dei svakaste. Tre av bøkene hennar er blitt omsette til norsk, den siste av dei Steinbygningen, publisert 2013. I 2011 holdt Erdoğan hovedtalen under Undset-dagane, den største Litteraturfestivalen i Noreg. I 2013 mottok ho Ord i grenseland-prisen i Fredrikstad for skildringane av kvinneleg erfaring i eit fridomspektiv.

Når Erdoğan blir knebla, er det eit alvorleg angrep på det tyrkiske demokratiet, og eit uakseptabelt slag mot det tyrkiske folket som nyleg ofra livet i kampen for nettopp det. Erdoğan vart gripen under ei husransaking i Istanbul natt til onsdag 17. august, dagen etter at avisa og nettpublikasjonen Özgür Gündem vart dømt til å stengje og same dag som politiet slo til mot redaksjonslokala og pågreip 23 personar. Medredaktørane Zana Bilir Kaya og İnan Kızılkaya blei også gripne denne kvelden, og er framleis varetektsfengsla. Fram til tiltalen mot Erdoğan vart reist fredag 19. august, rådde totalt besøksforbod, og etter tiltalen vart ho send til kvinnefengselet i Bakırköy. Erdoğan's helsetilstand gjer at vi er svært bekymra for konsekvensene av fengslinga og tiltalen mot henne.

Oslo SV krev at

- det tyrkiske folkets krav om demokrati og respekt for den tyrkiske grunnlova blir tatt til følge
- tyrkiske styresmakter sluttar å nytte statsmakta mot meiningsmotstandarar og tryggar arbeidstilhøva for opposisjonen og journalistar, og slik tar vare på meiningsfridom, organisasjonsfridom og pressefridom
- tyrkiske styresmakter straks grip inn og set fri Aslı Erdoğan og dei andre redaktørane i Özgür Gündem
- den norske regjeringa tar opp desse spørsmåla med tyrkiske styresmakter direkte og i andre eigna fora

Vedtatt av Representantskapet i Oslo SV 14. juni 2016

Integreringspolitikk for flyktninger: Tiltaksrapport for Oslo SV 2016

Innledning

I 2015 søkte 31.145 personer om beskyttelse i Norge. 5297 av disse var enslige mindreårige. 10.536 kom fra Syria.

Antallet søknader totalt i 2015 var det tredobbelte av året før (11.480). Prognosene for tiden framover svinger stort, fra UDIs varsling om behov for 100 000 nye mottaksplasser høsten 2015, til beregninger ut fra ankomster de første par månedene i 2016, som er omtrent halvparten så mange som på tilsvarende tidspunkt i 2015

(1133 > 649). I følge regjeringen "anslås det at det mest sannsynlige scenarioet for 2016 tilsier ankomst av 5000–50 000 asylsøkere. I dette intervallet anses om lag 25 000 som mest sannsynlig."

Oslo kommune tok imot 811 av de 11342 flyktingene som ble bosatt i 2015. Selv om flyktinger som kommer til Norge plasseres på mottak og bosettes over hele landet, er det mange som ender opp i Oslo. Hvor mange av flyktingene som vil ende opp i Oslo av de som kom det siste året og som ser ut til å komme framover, er noe vi kan påvirke politisk. Det krever blant annet en god bosettings-, integrerings- og arbeidsmarkedspolitik for hele landet.

Det er realistisk at flere flyktinger vil komme til Oslo i tiden framover, noe som det må tas høyde for. Oslo er en mangfoldig by, med mange muligheter. Dette er forhold som letter integreringen, både sosialt og i arbeidslivet. For å få til en god integrering av alle grupper, trengs det politikk med stort hjerterom, som også er realistisk og ansvarlig. Vi må tilstrebe at ingen faller utenfor og folk blir den ressursen de selv og samfunnet har godt av. En stor del av flyktingene som ankommer Norge i dag, kan senere bli morgendagens ressurser. Hvorvidt de blir det eller ikke avhenger mye av hvordan flyktingene blir tatt imot. Det er viktig å starte tidlig med språkopplæring og praksis. Dette vil ha stor betydning for at den enkelte blir inkludert og blir en ressurs i vårt samfunn. Tiltak må kunne skaleres og tilpasses situasjonen, men samtidig ivareta den enkeltes behov.

Ankomsten av flyktinger til Norge og Oslo fører med seg positive endringer og mange flyktinger er en ressurs for samfunnet. De store ankomstene vil likevel skape utfordringer. Det vil ikke bare sette den norske velferdsmodellen på prøve, men også norsk arbeidsliv og andre deler av samfunnet vil merke konsekvensene av økte antall flyktinger til Norge. Særlig er det integreringsutfordringer knyttet til flyktinger uten utdanning eller kvalifikasjoner for norsk arbeidsliv.

I årene framover blir det viktig å kjempe for å bevare den norske velferdsmodellen, som sørger for trygghet og like muligheter for alle. Samtidig må vi også tenke nytt der vi møter på dilemmaer og større problemstillinger.

Overordnede spørsmål

- Hva må gjøres med bosettingspolitikken nasjonalt, og bolig- og byutviklingspolitikken i Oslo, for at integreringen skal bli best mulig for alle? Hvordan forholder vi oss til motsetningene mellom statlig styring og lokal forankring og selvstyre?
- Hvordan kan vi sørge for at kvaliteten på mottakene sikres og at integreringsinnsatsen kommer i gang allerede mens flyktinger er på mottak når mottaksdriften ikke styres av det offentlige?
- Hvordan kan vi sørge for at kvalifisering og opplæring blir mer tilpasset den enkeltes behov? Hvordan sørge for likebehandling i forskjellige bydeler og samtidig ivareta lokale tiltak og ildsjelinnsats som råder i flere bydeler i Oslo?
- Hvilke tjenester kan Oslo kommune tilby til mennesker med uklart identitet? Vi ønsker at det tas en nasjonal debatt på dette. Hva gjør vi med den store andelen mennesker som bor i Norge uten avklart identitet?

- Hvilke tiltak kan vi innføre for at flere skal komme i arbeid, og at ingen blir utnyttet eller utsettes for sosial dumping?

Spørsmålene over har vært utgangspunktet for utvalgets arbeid. Noen av spørsmålene besvares gjennom analyser og tiltak under. Noen av de overordnende problemstillingene ønsker vi heller å ta videre til diskusjon med hele partiet. Eksempler på sistnevnte er: Er det best at private eller offentlige aktører driver mottak? Hvis det offentlige skal drive det, skal det da være kommunenes ansvar, og hvor fleksibelt og skalerbart er en slik modell? En annen viktig problemstilling er hvordan man best kan sørge for rettferdig og fornuftig bosetting, er det kommunene eller staten som skal bestemme fordelingen? Skal man operere ut fra prinsipper om tvang eller frivillighet? Og til slutt, kan vi godta andre standarder i arbeidslivet for at flyktninger uten kvalifikasjoner som eller ville stått utenfor arbeidslivet skal inkluderes i arbeidslivet? Kan vi godta deltidstillinger for flyktningkvinner, mens det er en del av vår feministiske politikk å arbeide for en heltidskultur?

Om utvalget for integrering av flyktninger

Fylkesstyret satte høsten 2015 ned et utvalg som skulle se på integreringspolitiske tiltak for Oslo i forbindelse med den store økningen i antallet flyktninger.

Utvalgets mandat var som følger:

Utvalget skal gjennomgå dagens prosedyrer for mottak, bosetting og integrering av flyktninger. Utvalget skal spesielt se på muligheter for koordinering av ulike myndigheters arbeid og tiltak som kan spare tid. Utvalget skal foreslå konkrete tiltak og utarbeide en plan for mottak av flyktninger i Oslo. Planen bør være skalerbar, slik at den tar høyde for at det er ukjent hvor mange flyktninger Oslo skal ta imot.

Utvalget har bestått av:

- Ingrid Hødnebo (leder)
- Håkon Astrup
- Sigrid Roen Hansen
- Solveig Tesdal
- Audun Herning
- Pernille Ødegård
- Karianne Hansen Heien (måtte trekke seg tidlig i prosessen)
- Akhtar Chaudhry og Siavash Sangtarash var også oppnevnt som medlemmer i utvalget, men sa tidlig ifra om at de ikke kunne delta. Akhtar bad om fritak fordi han jobber som seksjonsleder i IMDi og fant en rollekonflikt, men har spilt inn skriftlige kommentarer i etterkant.

Utvalget har hatt møter annenhver uke med ulike representanter fra forskning, offentlig forvaltning og organisasjoner:

- FAFO: Jon Rogstad
- SVs Stortingsgruppe: Karin Andersen
- Oslo kommune, byrådsavd. Eldre, helse og sosiale tjenester: Inger Elisabeth Salvesen

- KS: Nina Gran
- By- og regionsforskningsinstituttet HiOA: Susanne Søholt
- Rådet for innvandrersorganisasjoner i Oslo: David Prince og Nour al Houda
- Introduksjonsprogrammet i Gamle Oslo: Linn Camilla Elvenes
- Introduksjonsprogrammet og Jobbsjansen, bydel Grünerløkka: Anders Ringereide

Rapporten har blitt grundig bearbeidet av følgende personer, i samarbeid med utvalgslederen:

- Marian Hussein
- Gülay Kutal
- Firdawsa Ahmed
- Sarah Lilleberg Safavifard

1. Ankomstregistrering og identitet

Ankomstregistreringen hos politiet er det første møtet flyktningen har med norske myndigheter. Her legges grunnarbeidet for identitetsavklaringer, men også kartlegging av folks fysiske og psykiske helsesituasjon. Det er viktig for tilliten at de møtes på en verdig måte og at registreringen gjøres på en god og rettssikker måte. Feil kan avgjøre om en person får riktig vedtak i en beskyttelsessak og få store konsekvenser for den senere integreringen.

Alle som søker om beskyttelse (asyl) i Norge blir registrert som asylsøkere av Politiets utlendingsenhet (PU).

Det er ingen plikt om å fremlegge pass eller annet reisedokument når det søkes om beskyttelse (asyl). Søkere som er i besittelse av pass eller annet reisedokument plikter likevel å levere inn dette.

Politiets utlendingsenhet undersøkte i alt 3 623 identitetsdokumenter i 2015. Av dokumentene som undersøkt i 2015, ble det konkludert med at 3 346 (92 prosent) var ekte og 134 var falske (4 prosent). De resterende 4 prosentene kunne ikke konkluderes om var ekte eller falske. I 2015 ble 94 822 utlendinger gitt norsk D-nummer.

Ankomstregistreringen får følger for hvor folk havner senere i systemet. Hva slags mottak man havner på, hvilke tiltak som blir satt i gang og hvilke programmer man kommer med på.

At mange lever med ukjent identitet kan medføre kriminalitetsutfordringer som ulovlig arbeid for samfunnet, men også store utfordringer for den det gjelder.

Mange venter lenge på å få verifisert identiteten sin. Ventetiden kan bli lang, mange sitter årevis på mottak og identitetstvilen kan til og med overføres til barna og får alvorlige juridiske følger for barna. Riktig identitet er en inngang til samfunnet og for mange er livet på vent til man får verifisert identiteten sin.

Etter asylankomstene i 2015 er det rundt 20 000 dokumenter i restanse og det vil ta lang tid før alle dokumentene er undersøkt. Det er viktig at det settes av nok ressurser, kompetanse og utstyr slik at ventetiden kortes ned.

Det er mange aktører som gjør ID-vurderinger, og det er stor variasjon på kvaliteten.

Det er behov for å styrke ID-kunnskapen i offentlig forvaltning. Det er stort behov for samarbeid og felles retningslinjer og at ID-kompetansen i offentlig forvaltning er enhetlig og av høy kvalitet.

Tiltak

1. Sette av nok ressurser til å korte ned ventetiden
2. Utlendingsforvaltningen må ha en beredskapsplan med rutiner som kan iverksettes raskt i perioder med økte asylankomster
3. Økt koordinering og samhandling innen offentlig forvaltning, samt mer tilpasset opplæring av ansatte.
4. Utvikling av metoder og kompetanse innenfor biometri for å bedre ID-arbeidet i offentlig forvaltning
5. Gode systemer for biometrisk opptak som for eksempel ansiktsfoto og fingeravtrykk

2. Mottak

Det aller viktigste tiltaket som kan gjøres for å få en bedre mottaksdrift er å minimere tiden den enkelte flyktning er nødt til å vente på et mottak. I dag er det alt for mange, også av dem som har fått varig opphold, som blir gående på mottak i flere år. Denne ventingen går utover motivasjon, helse og selvfølelse og bidrar til unødvendige store utfordringer og belastninger for den enkelte flyktning.

Antall asylsøkere som bor på mottak i Norge er 25 861 (18.04.2016). Ved årsskiftet var dette tallet 30 316. Av disse er 2 717 i transitt (ned fra 11 254 ved årsskiftet)

2 883 er enslige mindreårige asylsøkere (EMA) ytterligere 126 av EMAer er i transitt

Ca. 75% av de som kom i fjor forventes å få opphold. Dette sammenlignet med rundt 45% tidligere.

I Oslo er det to asylmottak, Refstad og Torshov, begge transittmottak.

Selv om flyktningmottak i sin natur er en midlertidig løsning kan mottakene være en av de viktigste arenaene for å ønske flyktninger velkommen, kartlegge kompetanse og ressurser og starte integrering i samfunnet.

Dessverre er det i dag for store forskjeller i kvalitet og kompetanse på mottakene. Motivasjonen for å starte mottak varierer mellom alt fra rene profittmaksimerende selskap til ideelle organisasjoner og offentlig drift. Anbudssystemet har vært for fokusert på pris og for lite på klare krav til kvalitet og innhold. Dette har, sammen med den kortsiktigheten sektoren opplever gjennom stadige oppstarter og nedleggelse, flere steder gått utover kvaliteten. Det er heller ikke til gagn for verken flyktninger eller fellesskapet at penger bevilget til mottak går i lommen på rene kommersielle selskaper. Anbudssystemet bør derfor

endres slik at det fokuserer på innhold, stopper mulighetene for å ta ut fortjeneste og sikrer, så langt det lar seg gjøre, en langsiktighet i driften.

Problemet med at mange må vente lenge på mottak blir kraftig forsterket av at store deler av støtten til integrering er bundet opp til bosetting. Dermed må mange ikke bare vente på et sted å bo, de må også vente på helt nødvendige tiltak. Det er helt nødvendig å starte integreringsprosessen, inkludert norskopplæring, så tidlig som mulig. Det betyr at vi i mye større grad enn i dag, må starte i mottakene. Særlig gjelder dette barn. Barn i mottak bør ha de samme rettigheter til barnehage og skole som andre barn. Da kommuner ikke nødvendigvis har kontroll over hvor det opprettes mottak må dette, og andre kostnader knyttet til flyktninger i mottak, fullfinansieres fra staten.

Stortinget har i 2016 bevilget 29,5 millioner til en tilskuddsordning for integreringsprosjekter i asylmottak i regi av frivillige organisasjoner. Oslo kommune må i samarbeid med frivillige organisasjoner utarbeide strategier for hvordan de sammen kan bruke ordningen til det beste for sine flyktninger i kommende år.

Tiltak

1. Oslo kommune bør gå foran og drive egne mottak, gjerne i samarbeid med ideelle ikke-kommersielle aktører.
2. Oslo kommune har tilbudt UDI å drive et «integreringsmottak» på Aleksander Kiellands plass. Oslo bør, i samarbeid med IMDI, jobbe for å utvikle gode modeller for slike mottak og se på muligheten for å etablere flere.
3. Etablering av flere offentlige mottak bør spesielt rette seg mot utsatte grupper, som mindreårige og personer med behov for helsefaglig og spesialpedagogisk oppfølging.
4. Oslo kommune bør fra dag en gi fulle rettigheter til barn i mottak på lik linje med andre barn i kommunen. Det bør også tilstrebes å finne plasser i barnehage for barn som kommer utenom vanlig opptakstid.
5. Økte ressurser til kartlegging av kompetanse på mottakene. Raskere avklaring av kompetanse gjennom NOKUT i mottaksfasen.
6. Økte ressurser til helsefaglig kartlegging og kompetanse med vekt på somatiske og psykiske lidelser i mottakene.
7. Økte ressurser til barnefaglig kompetanse med fokus på foreldreveiledning og informasjon om foreldrerollen i norsk kontekst.
8. Midlene til opphold mens man er i mottak må økes slik at det er mulig å leve av dem og at det blir mulig for den enkelte å tidlig delta i det norske samfunnet.
9. Noen av integreringsmidler bør frigjøres fra bosetting og brukes i mottak til den enkelte som har lovlig opphold i Norge slik at språkopplæring og praksisplass kan påbegynnes.
10. Oslo kommune må i samarbeid med frivillige organisasjoner utarbeide strategier for hvordan de sammen kan bruke tilskuddsordningen fra staten til det beste for sine flyktninger.

3. Kvalifisering og opplæring

Av de som fullførte introduksjonsprogrammet i Oslo i 2015 var 59% i arbeid eller utdanning etter 2 år. Resten begynte på grunnskole, i kvalifiseringsprogram i regi av

NAV, andre tiltak fra NAV, ble mottakere av ulike trygdeytelser, eller avbrøyt av grunner som flytting, helseårsaker og annet.

I 2015 gikk 47 % av deltakerne i kvalifiseringsprogrammet i Oslo ut i ordinært arbeid og 15 % gikk ut i nye arbeidsmarkedstiltak eller utdanning.

Det er stor variasjon i resultatoppnåelsen på kvalifiseringstiltakene i bydelene i Oslo. For eksempel hadde bydel Nordstrand kun 36 % resultatoppnåelse, mens gjennomsnittet i Oslo var 66 % og bydelen som hadde høyeste resultatoppnåelse, Grünerløkka, hadde hele 94 % måloppnåelse.

I Oslo drives introduksjonsprogrammene på bydelsnivå, eller i samarbeid med flere bydeler. Måten introduksjonsprogrammene og opplæringsprogrammer drives på varierer mellom bydelene.

Det samme gjelder introduksjonsprogrammets tilknytning til NAV og bruk av sysselsettingstiltak. Noen bydeler har flere lokale kommunale tiltak og lokale prosjektbaserte initiativ, i tillegg til statlige tiltak fra NAV og voksenopplæring.

Dette kan skyldes både ulike politiske og faglige prioriteringer i bydelene. Bydeler som har gode resultater har ofte flere gode lokale tiltak. Dette kan være satsing på arbeid med kontakter i arbeidsmarkedet, ekstra ressurser til språkopplæring eller psykiske helsetiltak.

Flyktninger opplever at de får for lite informasjon om sine rettigheter og hva som forventes av dem. Spesielt gjelder dette forhold som har med helse å gjøre. Det er derfor viktig at informasjon om helse- og velferdstilbud gis så tidlig som mulig på morsmålet til den det gjelder slik at man får avklart den enkeltes reelle behov og dermed får gitt oppfølging som sørger for at flere kommer i arbeid og utdanning tidligere.

Det bør opprettes et team som skal tilby flyktninger og deltakere i introduksjonsprogrammet et arbeidsrettet-rehabilitering. Dette for å kunne gi oppfølging til de deltakerne som trenger helsefaglig veiledning. Dette teamet vil også kunne tilby veiledning til ansatte på NAV og introduksjonsprogrammet. Et slikt tilbud kan dermed bidra til å styrke kvalifiseringen samt øke gjennomførings andelen.

Grunnleggende norskkunnskaper er en forutsetning for å klare seg i arbeidslivet og i samfunnet. Mange har også utfordringer med å oppfylle det norske samfunnets krav til formell utdanningskompetanse. Voksenopplæring kan ligge for tett opp til krevende norsk skolegang og det er behov for en mer praktisk tilnærming til norskundervisning, som gir rom for individuelle tilpasninger mot den enkeltes livssituasjon og behov for kompetanse. Andre igjen har med seg kompetanse fra hjemlandet som det norske arbeidslivet har behov for. Disse har behov for å komme raskere i gang med deltakelse i tiltak som kan gjøre at de får brukt deres kompetanse.

Tiltak

1. De som har behov for det skal få finansiert to ekstra år med norskopplæring etter introduksjonsprogrammet.

2. Alle bydelene må få utvidet tilgang på minoritetshelsefaglig kompetanse, slik at det blir lettere å avklare somatiske og psykiske helseutfordringer på et tidligere stadium.
3. Det blir satt en øvre grense på 25 deltakere pr. veileder i introduksjonsprogrammene, slik FAFO anbefaler.
4. Flere statlige tiltaksplasser tilpasset målgruppa. Flere løpende inntak slik at man unngår for lang ventetid og at personer får avslag på tiltak flere ganger.
5. Mer ressurser til kommunale tiltak i bydelene. Lavterskel tiltak med arbeidstrening for å prekvalifisere personer slik at de er klare for mer arbeidsrettede statlige tiltak. Samtidig må det legges opp til større samarbeid bydelene i mellom, slik at man får bedre kapasitet og kan ha mer variasjon i floraen av ulike tiltak.
6. Noen bydeler er flinkere til å kvalifisere flyktninger enn andre. Oslo kommune må koordinere og bidra til at bydeler lærer fra hverandre.
7. Flere kompetansegivende tiltak og utdanningsløp, som gir fagbrev eller lignende, i samarbeid mellom utdanningsetaten, Oslo voksenopplæring og NAV. Samt et bedre samarbeid mellom kommunen og VOX for å bistå innvandrere i arbeid til å utvikle seg i jobben sin.
8. Lettere tilgjengelige tolketjenester av tolkeutdannede personell på bydels-/regionnivå.
9. Mer ressurser til yrkesrettet norskopplæring og "norsklærer i bedrift" til bruk i språkpraksis i bydelene.
10. Flyktninger og asylsøkere som får avklart sin kompetanse tidlig bør gies muligheten til å få arbeidstillatelse, mens de venter på å få godkjent varig opphold. Disse kan også få tilbud om norskopplæring og eventuelt sysselsettingstiltak som Lønnstilskudd slik at de raskere kommer inn i arbeidslivet i stedet for at de må vente i mottak og på plass i introduksjonsprogram før slike tiltak kan settes i gang.

4. Bolig, byutvikling og bosettingspolitikk

Oslo kommune tok imot 811 av de 11342 flyktningene som ble bosatt i 2015. For 2016 har kommunen forpliktet seg til å bosette 1000. At antallet er lavere enn innbyggertallet skulle tilsi, henger sammen med anslaget om at omlag 15 % av flyktningene ender opp i Oslo på et senere tidspunkt.

Av enslige mindreårige bosatte Oslo kommune 40 i 2015. I 2016 har kommunen forpliktet seg til å bosette 190 mens foreløpig forespørsel fra IMDI for 2017 ligger på 330.

De siste tre årene har til sammen 178 EMA forsvunnet sporløst fra norske asylmottak.

Flyktningestrømmen høsten 2015 synliggjorde behovet for en mer effektiv bosettingsmodell. Bosettingen skjer i kommunene, men koordineres på nasjonalt nivå. I vurderingen av en god politikk for Oslo er den nasjonale modellen viktig. Vi vet at mange flyktninger flytter til Oslo etter å ha vært bosatt i andre kommuner. En nasjonal bosettingsmodell som legger til rette for tilknytning og langsiktig bosetting i hele landet vil dermed være god bosettingspolitikk for Oslo.

Flaskehalsen i bosettingsarbeidet er fremskaffing av nok boliger. Det er bydelene som bistår flyktningene med å finne bolig, enten ved å bruke av det private markedet eller tildeling av kommunal bolig. I et allerede presset boligmarked der de svakeste havner bakerst i boligkøen, er en offensiv boligpolitikk som sikrer flyktninger et trygt sted å bo uten å bli satt

opp mot andre utsatte grupper viktig. En boligpolitikk som aktivt bidrar til å øke den kommunale boligmassen er med andre ord avgjørende.

Bosettingsarbeidet skjer både i den formelle bosettingsperioden, etter vedtak om opphold, og i den langsiktige tilretteleggingen av gode bomiljøer for alle Oslos innbyggere. Arbeidet med bosetting av flyktninger bør få en større plass i den helhetlige byutviklingspolitikken. Målet må være å tilrettelegge for at alle byens innbyggere, uavhengig av alder, kjønn, religion, etnisitet, helse og økonomiske vilkår, får muligheten til å bosette seg over hele byen. En byutviklingspolitikk som sikrer attraktive bomiljøer, god infrastruktur og tilrettelegger for formelle og uformelle møteplasser i hele Oslo, bidrar dermed til en god integrering.

Oslo kommune har aldri før bosatt så mange enslige mindreårige flyktninger. Bosetting av barn og unge krever et særskilt tjenesteapparat. En styrking av ansvarlige etater er essensielt for å sikre gode oppvekstvilkår for alle Oslos innbyggere. Hovedfokuset bør ligge på å avklare bakenforliggende årsak til at barn som ikke er bosatt i Oslo kommer til byen. Det er viktig med tiltak for å møte dette problemet og det er viktig med en kommunal målsetting om at ingen barn forsvinner fra mottak. Oslo kommune er ansvarlig for å ivareta oppfølgingen av disse barna.

Tiltak

1. En bosettingsmodell:
 - a. der staten årlig pålegger fylkene og kommunene å bosette et gitt antall asylsøkere
 - b. som oppfordrer kommunene til å bosette flyktninger som allerede er på mottak i kommunen eller i nærliggende kommuner
 - c. som belønner fylker som tar imot flere flyktninger enn de anmodes om
2. Sikre gode og egnede utleieboliger for flyktninger og andre vanskeligstilte gjennom krav til oppføring av utleieboliger på Husbankens vilkår, gjennom grunnlånsordningen, i nye boligprosjekter i Oslo (vurdere mulighet for krav om 10-20%).
3. Tilrettelegge for at flyktninger og andre vanskeligstilte kan kjøpe boligene de leier gjennom bruk av Husbankens virkemidler («leie til eie»).
4. Fortsette samarbeidet med det private leiemarkedet i bosettingsarbeidet
5. Gjenåpne Møteplass for Innvandrere i regi av Rådet for Innvandrersorganisasjoner i Oslo (RIO) og på sikt arbeide for et Flerkulturelt hus.
6. Prioritere enslige mindreårige i bosettingsarbeidet. De enslige mindreårige som bosettes må få tilbud om oppfølging tilpasset sitt behov.
7. Utrede hvordan kommunen kan følge opp enslige mindreårige som bor irregulært i Oslo

5. Barn og unge

Skole og barnehage er første skritt i integreringsarbeidet. Å ha nok lærere er viktig. Vi må ha lærere som har kompetanse til å arbeide med flyktninger og asylsøkere. Flyktningbarn som kommer kan ha veldig varierende behov. Noen er traumatiserte og trenger ekstra hjelp til å bearbeide disse opplevelsene. Hva som trengs av ekstra kapasitet kommer også an på alder. Det er viktig at mottaksklasser blir bedre spredt rundt i byen. I dag

er 19 av 22 mottaksklasser i Oslo på Østkanten. Dette er med på å hindre god integrering for barna som går i mottaksklassene, blant annet fordi de ikke går på en skole i nærheten av deres hjem. Det nytter verken å plassere alle nyankomne inn i eksisterende klasser uten ekstra ressurser eller isolere flyktningbarn i egne klasser.

Barnehageplasser for asylbarn er et godt tiltak, de kan få språkopplæring, internalisering av kulturen gjennom lek med andre barn og lære seg grunnleggende sosiale ferdigheter. Har asylbarna i tillegg en traumatisk bakgrunn vil lek og faste rammer hjelpe dem å bearbeide disse. For å bli tilbudt en barnehageplass må de være bosatt i en kommune, og i dag er det omtrent 2500 barn i alderen 0-5 år på asylmottak som står uten rett til barnehageplass. Og rett til barnehageplass for asylbarn er derfor viktig å lovfeste.

Det vil også være viktig å gi asylbarn med endelig avslag på sin asylsøknad lik rett til videregående opplæring, i likhet med andre barn i Norge. Ulike forhold gjør at disse barna ikke blir returnert tilbake til sitt hjemland som gjør at noen blir værende i landet over en lengre tidsperiode. Rett til skolegang er lovfestet gjennom FNs barnekonvensjon, og det er derfor viktig at vi sikrer disse barnas rettigheter til å få videregående opplæring.

Kortsiktige og dårlige nødløsninger blir dyre på sikt. Regjeringen må sørge for de ekstra midlene som trengs i skole og barnehage kommer på plass i statsbudsjettet.

Tiltak

1. Osloskolen må gi individuelt tilpasset opplæring til flyktningbarn ut ifra deres behov og kunnskapsnivå.
2. Det bør være en målsetning at flyktningbarn går på sin nærscole så snart som mulig.
3. Det bør være mottaksklasser fordelt jevnt i byen.
4. Flere gratis fritidsaktiviteter til flykningsfamilier i samarbeid med frivillige organisasjoner.
5. Økt fokus på skole–hjem-samarbeid og tilpasning av informasjon til foreldre med kort botid i Norge.
6. God informasjon om barnas rettigheter, barneverntjenesten, barnehage-, helse- og skoletilbud for barn, bør gis allerede når familien er i mottak.
7. Oslo gir gratis barnehageplass og aktivitetsskole til alle flyktningbarn.
8. Legge til rette for samarbeid mellom Osloskolen og mottakssentrene for mindreårige asylsøkere i Oslo.
9. Lovfestet rett til videregående opplæring for alle barn som bor i Norge i mer enn tre måneder.

5. Arbeid

Innvandrergrupper med høy andel flyktninger har større problemer med å komme inn i arbeidslivet enn majoritetsbefolkningen og andre innvandrere. Blant innvandrere generelt er andel sysselsatte menn langt høyere enn for sysselsatte kvinner. Innvandrere er overrepresentert i yrker uten krav til utdanning, og underrepresentert i lederstillinger og yrker med krav om høyere utdanning. Langt flere er midlertidig ansatt, og innvandrere rapporterer flere arbeidsmiljøproblemer. Inntekten for innvandrere er markert lavere enn for befolkningen under ett.

I Oslo er 2,5% av majoritetsbefolkningen uten arbeid eller på tiltak i NAV. I gruppen fra Afrika og Asia er tallet 7,4%. 34% av innvandrerne fra Asia og Afrika har grunnskole som høyeste fullførte utdanning, mens tallet for majoritetsbefolkningen er 19%.

Personer som får innvilget asyl vil kunne møte en rekke barrierer som gjør det mer krevende å komme i jobb enn for majoritetsbefolkningen. Det er relativt få yrker som ikke stiller krav om formell kompetanse, og SSB antar at dette er en trend som vil forsterkes fremover. Mange flyktninger vil kunne mangle formell utdanning, eller mangle dokumentasjon på hvilke utdanning de har gjennomført. For personer som har fullført utdanning fra hjemlandet, kan det være krevende å få godkjent utdanningen i Norge, og det finnes lite tilbud om kompletterende utdanning som gjør det enkelt å få nødvendige tilleggskvalifikasjoner til at utdanningen kan benyttes i Norge. For mange vil svake norskferdigheter være en barriere for å komme i jobb. Diskriminering kan også bidra til at det er mer krevende for mange flyktninger å komme i jobb.

Det at innvandrere jobber i yrker med færre krav til utdanning, mer midlertidighet og større arbeidsmiljøproblemer viser den utsatte situasjonen mange flyktninger vil være i på det norske arbeidsmarkedet. Personer med færre muligheter til jobb er også mer utsatt for sosial dumping og for å havne i svart arbeid. Gjennom NAVs tiltak, der praksisplass i stor grad benyttes for denne gruppen, er det en fare for at innvandrere settes i arbeid uten reelle jobbmuligheter etter at praksisperioden er over. Dette vil kunne fortrenge ordinære arbeidsplasser ved at en arbeidsplass kun brukes som praksisplass, og ikke som en mulig rekrutteringsarena. Mangel på arbeidsplasser uten krav til formalkompetanse kan bli en mulig konsekvens av dette.

Det vil frem mot 2023 bli stor mangel på faglært arbeidskraft i Norge. Spesielt i helse og utdanningssektoren. Ved å sikre flere innvandrere slik kvalifisering kan de både øke mulighetene til arbeid, og løse behov for arbeidskraft i det norske samfunnet.

For å oppnå slik kvalifisering vil mange trenge opplæring/kvalifisering utover introduksjonsprogrammet, og det er derfor nødvendig å sikre livsopphold som gjør det mulig for voksne mennesker med omsorgsforpliktelser å skaffe seg relevant kvalifisering. Dersom det skal være mulig å fullføre slike løp må det sikres flere læreplasser.

Mange flyktninger kommer fra land der det å etablere sin egen arbeidsplass er langt mer vanlig enn i Norge, og de er ofte er flyktningene vant til mindre byråkratiske prosesser. For å bidra til at flyktninger får tilpasset veiledning, bør det tas særlig hensyn til flyktningers behov for informasjon på sitt morsmål og systemforståelse.

Oslo kommune er Oslos største arbeidsgiver. Oppgaver som renhold og vedlikehold i kommunens bygg bør i større grad løses av egne ansatte i kommunen enn private selskaper. Kommunen bør tilby heltidsarbeid og bør ha arbeidsplasser som ikke krever formell kompetanse. Mange innvandrere arbeider i lavtlønnsyrker i helse- og omsorgssektoren eller renholdsbransjen. Ved å arbeide for heltidskultur kan en sikre hele stillinger i yrker der mange innvandrerkvinner jobber.

Tiltak

1. Sikre krav for å unngå sosial dumping i kommunens anbudsutsatte kontrakter.
2. Samarbeide med HiOA og UiO om relevante kompensatoriske opplæringstilbud til innvandrere med høyere utdanning.
3. Etablere tilrettelagte og helhetlig arbeidsrettede tiltak for flyktninger der norskopplæring, fagopplæring, arbeidstrening og eventuelt helsebehandling inngår i et helhetlig løp mot arbeid.
4. Etablere flere veiledningstilbud for gründere, som Flerkulturelt etablerersenter på Grorud, mentornettverk og lignende. Disse må ta særlig hensyn til informasjonsbehov for personer med lite kunnskap om norsk samfunnsliv og/eller svake norskferdigheter.
5. Sikre heltidskultur i Oslo kommune slik at flere kan bli selvforsørget i en forutsigbar arbeidssituasjon.
6. Sikre at Oslo kommune også har arbeidsplasser uten krav til formalkompetanse, og løser oppgaver til eksempel drift, vedlikehold og renhold gjennom egne ansatte heller enn anskaffelser gjennom anbud.
7. Etablere et tilpasset NAV-stønad på nasjonalt nivå, som gjør det mulig for flere voksne med omsorgsforpliktelser å fullføre et fagopplæringsløp uten å risikere betydelig gjeld.
8. Se på muligheten for at introduksjonsstønnen beholderes i oppstartsfasen av etablering av egen bedrift i inntil seks måneder, som det gjøres med dagpenger. Videre bør introduksjonsprogrammet tilrettelegges bedre slik at folk skal kunne etablere egne bedrifter.

Vedtatt av representantskapet i Oslo SV, 10.05 2016.

En mer ambisiøs klimapolitikk

Klimatoppmøtet i Paris vedtok et mål om å begrense økningen i den globale middeltemperaturen til 1,5 grader. Samtidig er store klimaendringer allerede i gang, med dramatiske konsekvenser for økosystemer, matsikkerhet, drikkevann og sårbare mennesker verden over. Dagens norske klimapolitikk er langt unna å ta et rettferdig ansvar for verdens klima. Også SVs klimapolitikk må videreutvikles i takt med utfordringene.

I flere tiår har norsk klimapolitikk vært fokusert på generelle økonomiske virkemidler: CO2-avgifter og klimakvoter. Denne snevre politikken har forsinket den nødvendige omstillingen for å fase ut oljeindustrien og bygge et nullutslippssamfunn i Norge. SV bør ikke delta i en jakt på nye vidunderkurer til å erstatte den dogmatiske troen på CO2-prising og kvotehandling, i form av nye generelle økonomiske virkemidler. I stedet må vi fronte konkrete og ambisiøse tiltak som faktisk reduserer klimagassutslippene og samtidig bygger nullutslippssamfunnet: jernbane og annen kollektivtransport, ny fornybar energi, smarte løsninger for redusert energibruk og konkrete tiltak for å fase ut fossil energibruk.

Det aller viktigste for Norge er likevel å fase ut norsk oljevirkosomhet. 1,5-gradersmålet innebærer at det aller meste av verdens karbonbudsjett allerede er brukt. Det aller meste av gjenværende reserver av olje, gass og kull må bli liggende. Norge kan ikke gjøre krav på å hente opp den siste oljen.

Hvis SV skal ta 1,5-gradersmålet på alvor, kan vi ikke støtte nye utvidelser av oljenæringen. Dette innebærer stopp i både åpning av nye havområder, i konsesjonstildelingene i åpne områder og godkjenning av nye feltutbygginger i åpne områder. Dette vil gi en forutsigbar og politisk styrt utfasing av oljeindustrien, etter hvert som eksisterende felt går ut av drift.

En slik politikk gjør det enda viktigere for SV også å utvikle konkrete løsninger for næringsomstilling og nye, grønne arbeidsplasser. Da trengs målrettede, strategiske grep i næringspolitikken. Generelle økonomiske virkemidler er dårlig egnet til å skape de 100.000 nye klimajobbene som en stadig voksende folkelig bevegelse nå krever.

SV bør være stolt og selvsikker på vegne av vår røde og grønne politikk, for et rettfærdig og bærekraftig Norge. Nordmenn flest er klare til å delta i klimadugnaden. Det fins betydelig støtte til økte skatter og avgifter, så lenge det offentlige betaler tilbake i form av gode tjenester og konkrete tiltak som gjør det lett å leve miljøvennlig. SVs politikk for mindre forskjeller bidrar til et varmt og tillitsfullt samfunn – og slik et samfunnsklima som gjør det lettere å gjennomføre klimadugnaden.

Uttalelse vedtatt av representantskapet i Oslo SV, 06.09 2016

Trikk over Tonsenhagen

Oslo har et godt kollektivsystem, men med stor vekst trenger byen at transportløsningene utvikler seg i takt med innbyggernes behov. Gjennom Oslopakke 3 er det satt av nesten 10 milliarder kroner til utvikling av trikk og bane.

31-bussen er Norges, helt uten sidestykke, mest trafikkerte busslinje med kanskje så mange som 15 millioner påstigninger i løpet av et år. Til sammenligning har hele dagens trikkenett i Oslo 55 millioner passasjerer. 31-bussen er presset til bristepunktet, bussene står i kø gjennom sentrum og oppover Trondheimsveien. Det er ikke et alternativ å sette opp flere busser på linjen.

Proppen i sentrum og nederst i Trondheimsveien som 31-bussen er del av, omtales av Ruter som et kritisk problem for trafikkavviklingen i Oslo. Det er ikke mer å gå på.

Trikk videre fra Sinsen langs deler av traseen for 31-linja har vært planlagt siden 50-tallet. Trikk til Tonsenhagen, med forlengelse til Linderud, vil øke kapasiteten i kollektivtrafikken langs Trondheimsveien betraktelig. Det vil også bedre utnytting av de eksisterende trikkeskinnene fra Sinsen og gjennom sentrum

Planleggingen av Tonsenhagentrikken er ferdig, den er så ferdig at den ansvarlige etaten til og med har skrevet ferdig utkast til sakspapir til byrådet. Alt er klart. Det som gjenstår er om byrådet og bystyret tar ansvar for å løse et av byens akutte transportproblemer, og om byrådet tar ansvar for å stoppe den klare nedprioriteringen av kollektivutbygging i Groruddalen som Oslopakke 3 ble.

Den nye storbylegevakten skal ligge på Aker, samtidig skal lokalsykehuset på beina igjen. Bare legevakten i Storgata har 80 000 konsultasjoner i året, det er åpenbart at nye Aker ikke bare kan betjenes av 31-bussen.

Å få prosjektet med Tonsenhagentrikken på skinner er å løse byens langsiktige transportproblemer, det er å sette en stopper for tiår med dårlig byplanlegging fra høyresiden, og det er å vise Groruddalens befolkning at byrådet tar området på alvor. Trikken vil løse akutte kapasitetsproblemer i sentrum, sørge for bedre bilfrie alternativer for Årvoll og Tonsenhagen og i tillegg avlaste kollektivtilbudet i dalen.

Trikken var planlagt ferdig i 2020, men sånn Oslopakke 3 ser ut, er prosjektet i beste fall skjøvet tiår ut i tid, i verste fall er prosjektet lagt dødt. Oslo og Groruddalen, befolkningen i byen vår og miljøet trenger Tonsenhagentrikken. Prosjektet er klart, nå står det bare om byrådet og bystyrets prioriteringer. Byrådet må foreslå at det bevilges penger til å få spaden i jorda, slik at trikkeprosjektet kommer tilbake på skinner.

Uttalelse vedtatt av representantskapet 08.11 2016

Tillitsreform for folk flest

Norge har et av verdens beste velferdssystemer. Tilliten mellom folk i samfunnet vårt er også blant de høyeste i verden. I et land med små forskjeller er det lettere å tro at andre vil deg vel. Gjennom mange år har vi likevel sett at folks tillit til det offentlige har forvitra på noen områder. Stat og kommune blir sett på som regelstyrte og med en lite smidig saksbehandling. Folk opplever ofte at deres behov og virkelighetsforståelse betyr for lite.

Oslo SV legger til grunn at offentlig styring og drift av velferden er helt nødvendig for å sørge for sosial og økonomisk likhet. Derfor er det ekstra viktig for oss at stat og kommune som redskaper for fellesskapet svarer på folks behov. Fellesskapet kan ikke tilfredsstille alle behov, men det kan strekke seg, møte folk på deres premisser og svare forståelig når folk sier fra. For at folk skal ha tillit til offentlige tjenester, må de få tillit tilbake.

Likeverdige tjenester kan ikke bety at folk må settes i båser der alle i samme bås blir henvist til å være brukere av samme tilbud. Likeverdige tjenester må bety at alle skal få velferdstjenester som med utgangspunkt i faglige og økonomiske vurderinger svarer til deres behov. I de tilfeller der velferdstjenester tildeles enkeltpersoner skal mottakeren gis medvirkning før det fattes vedtak. En offentlig sektor som bygger på tillit til innbyggerne er et bolverk mot privatisering.

Høyresidas svar på disse utfordringene har vært å se på folk som kunder. Ved å kopiere tenkning fra privat næringsliv har staten og mange kommuner siden 1990-tallet bygd opp voldsomme kontroll- og måleregimer. Folks behov er blitt vurdert av andre enn dem som møter dem til daglig, blant annet gjennom bestiller-utfører-modeller i velferdstjenestene. Organiseringa av velferden er mange steder blitt til oppfølging av kontrakter, også der velferden drives i offentlig regi. Målstyringsregimer som teller aktivitet og oppstyking av tjenester har i enkelte tilfeller ført til det rene idioti. Folk som jobber i offentlig sektor er blitt møtt med kontroll i stedet for tillit.

Oslo SV ønsker en offentlig sektor som bygger på tillit til innbyggere og til fagkompetansen til de som jobber der. Vi ønsker en offentlig sektor som er opptatt av å møte behov framfor å dokumentere aktivitet. Vi ønsker et velferdssamfunn for alle som tar utgangspunkt i hvem hver enkelt er og hva hun trenger. I Oslo er SV godt i gang med å gjennomføre en tillitsreform i hjemmebaserte tjenester, og flere andre steder i landet har SVs lokale politikere tatt initiativ til det samme. Nå vil vi gjennomføre en tillitsreform i staten.

Læring kan ikke telles med nasjonale prøver, helse kan ikke telles med diagnosekoder, sosiale behov kan ikke telles i antall vedtak. Det betyr ikke at vi ikke ønsker å vite noe om velferden og tjenestene den bygger på. Det betyr at vi erkjenner at vi ikke kan vite noe meningsfullt om den uten at vi snakker med dem den er til for. Det offentlige må ha tillit til at folk kjenner sine behov. Sosialistisk Venstreparti vil kjempe for at denne tilliten gjennomsyrrer alt arbeid i kommunene og i staten. Først da vil en sterk offentlig sektor være nøkkelen til et mer rettferdig samfunn.